

[Lykketoft]

Den eneste gode grund, der måske var i 1981 til at vælge den model, var, at det var ikke ret mange fortjenester, og det, man opnåede med konstruktionen, var at begrænse tabsfradragets retten. Derfor var forslaget i sin oprindelige skikkelse og på det bestemte tidspunkt i Danmarkshistorien, det blev gennemført, formentlig provenugivende, men det er også den eneste grund, som kunne være på daværende tidspunkt til forslaget, ud over den forventning, som vel mange havde, om, at man ved at tilskynde til aktieinvestering gennem større skattefrihed kunne stimulere kurserne og derved erhvervslivet. Hvis det var hovedintentionen, må man sige, at det argument står uendelig meget svagere efter 10 år, hvor der er sket en voldsom internationalisering af aktiemarkedene, og hvor en meget stor del af dem, der scorer store gevinster på aktier, scorer dem på aktier i udenlandske firmaer.

Der er altså en afgrundsdyb forskel på situationen på aktiemarkedet i Danmark i foråret 1981, da den konstruktion, vi arbejder med i dag, blev søsat, og så i foråret 1991, hvor vi er gået ind i et fuldstændig integreret europæisk kapitalmarked. Det, vi beder om, er altså, at et folketingsflertal i den administrativt enklest mulige form tager sig sammen til at drage nogle konsekvenser af det.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, at det var prisværdig ærligt, at hr. Lykketoft erkendte, at han var kommet i mindretal i den socialdemokratiske regering for 10 år siden, for det kunne da være nyttigt for virkelig at få sagen belyst at høre, hvordan de socialdemokratiske ministre på daværende tidspunkt har argumenteret, og hvilke argumenter der har medført, at hr. Lykketoft kom i mindretal. Jeg synes da også, det ville være rart for sagens oplysning at få dem analyseret fra alle sider, for jeg synes, det sidste indlæg vidner om, at sagen er mere kompleks end som så.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Inspireret af hr. Lykketofts beskrivelse af alle disse uhyrlige omgælder, som man havde set i Ligningsrådet gennem årene, hvor blot fem personer kunne slå sig sammen om at lave disse

forfærdelige spekulationer, vil jeg spørge, hvorfor der så ikke er grebet fat om dette problem i Socialdemokraternes beslutningsforslag. Jeg kan ikke se i konstruktionen, at man har taget fat om lige præcis dette problem med antallet af personer.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er jo ikke første gang i de sidste ti år, Socialdemokratiet kommer med et forslag for at tage fat på disse problemer. Det har vi forsøgt adskillige gange i forskellige tekniske udformninger, jeg havde nær sagt i stadig jagt på det bevægelige mål at finde det flertal i Folketinget, der ville være interesseret i at sige: Javel, her er et reelt problem, men der er også nogle administrative vanskeligheder, lad os så drage den konsekvens af det, at vi prøver at finde en løsning på de administrative vanskeligheder. I stedet for dækker man sig altid bag de administrative vanskeligheder og siger: Det kan vi nok ikke løse administrativt, ergo får hullet lov til at blive der.

Vi er kommet med mange bud på det i årenes løb i forsøg på at samle et flertal i Folketinget, men det forslag, der nu behandles, er jo et meget præcist svar på det. Jeg tror, man må erkende, at et forsøg på at løse undvigelsen fra beskatning, eksempelvis ved likvidationer, ved at nedsætte grænsen for hovedaktionærstatus til f.eks. 10 pct., vil være stort set uden virkning. De mennesker, der er interesseret i at organisere sig ud af beskatning, kan også godt finde ud af at være 10 om det.

Derfor er der ikke noget bedre kriterium efter vores opfattelse for at indfange dem, som er det reelle problem her, end at gå efter fortjenestens størrelse. Den eneste definition på en hovedaktionær, der er håndterlig, er, hvor meget man tjener. Man kan være storaktionær, hvis man ejer en lille bitte brøkdelen af General Motors og være større end den største hovedaktionær i Danmark. Hvis vi har et firkantet begreb om antal ejere som det, vi opererer med nu, og det, som regeringen prøvede at ændre lidt på ved forslaget tidligere, så flytter man bare problemet en lille bitte smule.

Den eneste håndterlige måde at undgå omgåelsen på er et størrelseskriterium på fortjenesten, og heldigvis er aktieformuerne her i landet så skævt fordelt, at hvis man tager det krite-